

Arbejdsanvisning, som baade det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) og andre Medlemmer har knyttet til denne Bestemmelse, sige, at jeg, som jeg vist havde Lejlighed til at sige i Fjor, tror, det vilde have været overordentlig heldigt, om vi havde haft Spørgsmaalet om Arbejdsanvisningen løst, inden vi gik til Revision af Arbejdsløsheds-kasseloven. Det, som navnlig det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) pointerede, at man skulde helt løse Arbejdsanvisningen fra Arbejdsløsheds-kasserne, lader sig slet ikke gøre, hvis vi ikke i Forvejen har en virkelig, organiseret Arbejdsanvisning. Det vilde være altfor stort et Indgreb at gøre i Arbejdsløsheds-kassernes berettigede Arbejde paa ikke at komme til at udbetale mere Arbejdsløsheds-understøttelse end højest nødvendigt, hvis man forbød dem at gøre alt for at skaffe deres arbejdsløse Medlemmer Arbejde. Det er en Selvfølge, at det maa Arbejdsløsheds-kassernes Bestyrelse ikke alene have Lov til, men, jeg kunde fristes til at sige, være forpligtede til at gøre. Først naar Arbejdsanvisningen er organiseret, vil den til en vis Grad af sig selv gaa bort fra Arbejdsløsheds-kassernes Bestyrelse, men i Øjeblikket har vi virkelig ikke noget at henvise til, der kunde berettige til at sige, at Arbejdsløsheds-kassernes Bestyrelse ikke maatte have Lov at anvise Arbejde, tværtimod. Havde man kunnet gennemføre en Lov om Arbejdsanvisning, saa at der havde været en fast Organisation, som spændte over hele Landet, havde man bedre kunnet tale om at komme bort fra Arbejdsanvisningen hos Arbejdsløsheds-kasserne, men nu kan vi under ingen Omstændigheder gøre det, og jeg vil meget fraraade, at man gør det.

Der er af forskellige ærede Medlemmer fremsat enkelte Udtalelser, som vist mere egner sig til Behandling i det Udvalg, som antagelig vil blive nedsat. Det gælder f. Eks. Spørgsmaalet om, hvorvidt Arbejdsgiverne skulde have Adgang til at sætte Medlemmer ind i Arbejdsløsheds-nævnet. Jeg er i saa Henseende mere enig med det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) end med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Jeg tror ikke, at man med Rette vil kunne kræve, at Arbejdsgiverne skulde have Repræsentanter i Arbejdsløsheds-nævnet. Imidlertid er der mere Mening i den Tanke, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds fremsatte, at det offentlige, Staten, eventuelt ogsaa Kommunerne, var repræsenteret i Arbejdsløsheds-nævnet, men

det er som sagt af den Slags Ting, som jeg synes bedre egner sig til Forhandling i Udvalget, og jeg skal hverken bestemt afvise eller ubetinget give min Tilslutning, navnlig ikke til Tanken om Nødvendigheden af at give Arbejdsgiverne Adgang til at vælge et Medlem; det tror jeg, man hellere bør opgive med det samme.

Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) nævnede blandt andet Spørgsmaalet om, hvordan Stillingen vilde være overfor det, han kaldte Underarbejde, altsaa for de Folks Vedkommende, der ganske vist vedbliver at have Arbejde hele Tiden, men som paa Grund af den ringe Arbejds-mængde maa nøjes med at arbejde den halve Dag eller maaske endnu færre Timer om Dagen. Jeg gaar ud fra, at der i Lovforslagets Bestemmelser er givet den fornødne Hjemmel til, for saa vidt den paagældende tjener mindre end det Minimum, der er fastsat, at kunne yde vedkommende en vis mindre Understøttelse. Hvis man ikke mener, at Lovforslagets Bestemmelser giver en saadan Hjemmel, har jeg ikke det mindste imod, at de bliver affattede paa en saadan Maade, at der bliver Plads derfor. Det er en Selvfølge, at det er bedre, at vedkommende har Arbejde nogle Timer, end at de slet ikke har Arbejde, og det skulde ikke afskære dem fra, naar den kortere Arbejdstid giver dem en saa ringe Fortjeneste, at kunne nyde godt af den Arbejdsløsheds-kasse, som de har betalt og fremdeles betaler til, men ogsaa dette er, som sagt, et Spørgsmaal, der vil kunne drøftes nærmere i et Udvalg.

Naar det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) mente, at det vilde volde store Vanskeligheder at kontrolere de paagældende Medlemmers Indtægter, tror jeg, at han overser, at der ikke er Tale om at kontrolere deres Indtægter i den Forstand, at man skal have at vide, hvad hver enkelt Indtægt er. Nej, man skal hos de paagældende Ligningsmyndigheder have at vide, om han er over eller under den bestemte Grænse, og det kan ikke være saa uoverkommeligt, og det kan navnlig ikke sammenlignes med Forholdet for Sygekassernes Vedkommende, hvor der næsten er 7, i hvert Fald 6 Gange saa mange Medlemmer over hele Landet, som der her er Tale om. Naar Ligningsmyndighederne kun skal give Besked om, hvorvidt vedkommende er over eller under Grænsen, kan jeg ikke se, at det er noget saa uoverkommeligt eller generende. Der blev under Sygekasselovforslagets Behandling talt om, at det var et Brud paa Skattelovens Principper, at Ligningsmyndighederne skulde give disse